

ю х̄рт̄а моегѡ, нитѣ се надѣй какъ тво-
 ето злѣто, илѣ врѣменныите и гнѣлы ра-
 боты, шѣ да мѣ прелѣстѣтъ да се поклό-
 нимъ на бездѹшныите твойи ідолы, и да
 загубимъ дѹшата си, коѧто є безсмѣр-
 тна, и ѿжидава ѿ х̄рт̄а и спаса моегѡ
 вѣчното воздаліе, и раїските сладости.
 Зарадъ това мы х̄ртїанни като разѹми
 и презириме сегашните времѣнны работы,
 и претерпѣваме скорби, оутѣсненїа и мѣ-
 ки за єдинъ дѣнь, като да полѹчиме без-
 смѣртный жибогъ и нѣныте радости
 вѣчнѡ. И яко ти се страдаешь какъ ти ка-
 зувамъ лжѧ, а то и испытай, азъ самъ
 тѣка, и шѣ познаешь истината соиз дѣ-
 ло: бѣй ме, режи ме, гори ме и мучи ме съ
 безчѣленны мѣки, и колького помнога
 ме оумѣчишь, только помнога шѣ ме про-
 слави х̄ртѹсъ въ будущемъ жибогъ, за-